

“ És támasztott az Úr bírákat, akik megszabadíták őket szorongatóiknak kezéből.”

(Bírák könyve 2.16.) Károli Gáspár fordításában.

Ez pedig egy későbbi biblia szövegből: *“ Akkor az Úr bírákat támasztott nekik, és kiszabadította őket elnyomóik kezéből.”*

Bírói kinevezésem napján egy ajándékba kapott virág szirmába rejtett kis tekercsen állt ez az idézet. Megrendített, s az volt az első reakcióm, hogy ez lesz az én bírói ars poeticám. A szöveg ókor-történeti és ószövegségi háttérét nem ismertem, de önkényesen kiemeltem ezt az egy mondatot, mert azt éreztem, hogy lám, ez nem akármilyen hivatás, egyenesen az Úr támaszt, küld minket erre az útra, hogy a szorongatottaknak igazságot szolgáljunk.. Fel sem merült bennem, hogy egy büntető bírónak csak az a dolga, hogy a társadalmat tisztítsa meg a “bűnözőktől” (igyekszem sosem használni ezt a fogalmat), és szigorúan büntesse az elé került elkövetőket, hanem, hogy gondosan ügyeljen az eljárásban kiszolgáltatott helyzetben lévők, a “szorongatottak” jogaira, emberi méltóságára. Így gondoltam én ezt kinevezésem napján, majd - remélem - 34 évnyi bírói gyakorlatomban is ezt követtem mindvégig. Amikor független bíróként igazságot szolgáltattam.

Amikor 7 évvel ezelőtt - 2.5 évvel a még engedett korhatár előtt - nyugállományba vonultam, az új mottó immár az volt, hogy van élet a Markó utcán kívül is... Ennek ellenére nem szakadtam el a régi kollégáktól, többükkel kapcsolatot tartok, olyanokkal is, akik azóta elhagyták már a pályát. Fiatalon és csalódottan. Akik nem akartak már - mint a kisdiák Nyilas Misi mondta egy másik fórum előtt - Markó utcai, debreceni stb. bírák lenni.

Sok nekem, nekünk nem tetsző dolog történt az eljövetelem óta. Tenni ellene, különösen erről az oldalról - semmit sem lehetett. Megbeszéltük, felháborodtunk. Önző módon hozzáfűztem, vagy csak gondoltam, hogy milyen jó, hogy én már nem vagyok ott...

Ezekben a drámai napokban viszont úgy éreztem, én is elküldöm tiltakozásomat a megalázó diktátum ellen, függetlenségünk védelmében . Álljon ott az én nevem is az egyre hosszabb listán ! Mert ennyivel tartozom a hivatásomnak, kollégáimnak, s talán bátorítok másokat is. Tisztelet és köszönet az eddig aláíróknak, nyilatkozóknak.

dr. Dénes Veronika
volt PKKB-s büntetőbíró